

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

w sprawie **A. S.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 lutego 2018 r.,

wniosku obrońcy z urzędu o wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 29 maja 2008 r., sygn. akt II AKa [...],

zmieniającym wyrok Sąd Okręgowego w G. - Wydział V Karny Zamiejscowy w R.

z dnia 12 grudnia 2007 r., sygn. akt V K [...],

p o s t a n o w i ł:

1) oddalić wniosek o wznowienie postępowania;

2) zwolnić skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania wznowieniowego;

3) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. - Kancelaria Adwokacka w W. - kwotę 442,80 zł (czterystu czterdziestu dwóch złotych i osiemdziesięciu groszy), w tym 23 % VAT, za sporządzenie i wniesienie wniosku o wznowienie postępowania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G., wyrokiem z 12 grudnia 2007 r., skazał A. S. za dokonanie w dniu 2 kwietnia 2006 r. zabójstwa K. P., przyjmując, że działał w stanie znacznie ograniczonej poczytalności, to jest zbrodni z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., i za to wymierzył mu karę 10 lat pozbawienia wolności. Sąd Apelacyjny w [...], po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2008 r. apelacji prokuratora i obrońcy, podwyższył orzeczoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności do 15 lat. Sąd Najwyższy, postanowieniem z 24 października 2008 r., oddalił kasację obrońcy jako oczywiście bezzasadną.

Wniosek o wznowienie postępowania złożył obrońca z urzędu. Powołując się na podstawę z art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k., podniósł, że w sprawie ujawniły się dowody (tu wymienił imiona, nazwiska i adresy 5 osób oraz zadeklarował złożenie przez skazanego uzupełniających wyjaśnień) wskazujące na to, że skazany dopuścił się zabójstwa pod wpływem silnego wzburzenia usprawiedliwionego okolicznościami (art. 148 § 4 k.k.).

Prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o oddalenie wniosku o wznowienie procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Jakkolwiek ustawa karnoprocesowa posługuje się pojęciem dowodu w sposób dwojaki – raz używa go w znaczeniu źródła dowodowego, a innym razem środka dowodowego – to przez zwrot „nowe dowody”, o którym mowa w art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k., należy rozumieć – w przekonaniu Sądu Najwyższego – jedynie środki dowodowe, czyli informacje pochodzące ze źródeł dowodowych. Samo źródło dowodowe nie wskazuje wszak na żadne nowe fakty świadczące o określonych przez ustawę wadach wyroku, np. o skazaniu oskarżonego za przestępstwo zagrożone karą surowszą. Nie wystarczy zatem samo powołanie się autora wniosku o wznowienie procesu na nowe źródło dowodowe, bez znajomości, jakie z niego można uzyskać informacje. Co prawda nie jest tu niezbędne dysponowanie dowodem ścisłym (np. zeznaniami świadka), to jednak konieczne jest zaoferowanie co najmniej dowodu swobodnego (np. pisemnego oświadczenia określonej osoby), który w poważnym stopniu uprawdopodobniałby błędność rozstrzygnięcia. Sumując: **samo wskazanie we wniosku o wznowienie**

procesu osoby, która – według zapewnień wnioskodawcy – dysponuje informacjami świadczącymi o niewinności skazanego lub skazania go za przestępstwo cięższe, nie może zostać uznane za przesłankę wznowienia postępowania *propter nova*, o której mowa w art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy, a więc do sytuacji, gdy obrońca ograniczył się do wymienienia pięciu osób, zapewniając jedynie, że złożą one w przyszłości zeznania wskazujące, iż A. S. popełnił tzw. zabójstwo w afekcie, należało stwierdzić, że wniosek o wznowienie postępowania nie został oparty na podstawach *propter nova* uzasadniających wzruszenie prawomocnego wyroku przypisującego skazanemu dokonanie zabójstwa określonego w art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

Dlatego Sąd Najwyższy oddalił wniosek o wznowienie procesu (art. 547 § 1 k.p.k.). Ponieważ nie odpadły przyczyny, które zadecydowały o zwolnieniu skazanego od uiszczenia opłaty od wniosku, zasadne stało się rozstrzygnięcie o kosztach po myśli art. 624 § 1 k.p.k., w zw. z art. 639 k.p.k. Wysokość wynagrodzenia dla obrońcy z urzędu za sporządzenie wniosku ustalono na podstawie § 17 ust. 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. (Dz. U. 2016, 1714).

aw